

Un espai protegit ple de vida

Les zones de cria als aiguamolls es troben en situacions dispars
En els darrers quatre anys el botulisme ha minvat considerablement

CASTELLÓ D'EMPURIES

DAVID SOLER

El Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà ha rebut, enguany, una major quantitat de pluges, sobretot si ho comparem amb les dues temporades anteriors, protagonitzades per sequeres importants i alguns brots de botulisme. Segons Jordi Martí, cap de l'estació ornitològica del parc, això fa que aquest hagi estat fins ara un bon any, ambientalment parlant, tot i que la calor de les darreres setmanes ha provocat baixades en els nivells d'aigua.

"En un primer moment semblava que aquesta seria una temporada favorable pels nivells d'aigua dels diferents estanys del parc, sobretot gràcies a un seguit de pluges fortes. Però actualment ens hem adonat que els nivells a la reserva número 0 estan baixant. Aquesta zona inclou els estanys de Vilaüt i Palau".

Aquests nivells no són els més favorables per a la cria dels ocells, sobretot per a espècies com la fota, el camésllargues, la polla blava o l'ànec collverd, que va començar la seva cria quan l'aigua era abundant, mentre que ara ja no ho és. Segons Martí, "si l'hàbitat no es manté constant les cries es moren i les espècies marxen. Aquesta és justament la situació que es viu a diferents zones de la reserva número 0, com per exemple l'estany de Vilaüt, un lloc emblemàtic. Normalment, en aquestes situacions, els responsables del parc prenem un seguit de mesures per evitar que es perdi la cria. Això és molt fàcil de fer a la reserva número dos perquè és pública, però la 0 és privada abans de portar a terme aquesta mena d'accions de demanar permís als propietaris". La cria, que comença generalment al mes de març i finalitza al juliol, és molt millor a la reserva número dos i Martí preveu que malgrat les dificultats, aquest serà un any correcte per a la reproducció dels ocells "tot i que podria haver estat molt millor".

Respecte al botulisme que ha afectat el parc en els darrers anys, Jordi Martí afirma que ha sigut un dels principals problemes contra el qual s'ha hagut de lluitar. "Els brots més

Aquesta primavera ha estat força òptima al Parc Natural dels Aiguamolls, on cada dia hi arriben visitants de tota mena i ornitòlegs apassionats en contemplar els ocells

forts que hem tingut al parc han sigut sobretot els del 1997 i 1998, mentre que el 1999 es va suavitzar la situació considerablement. En els últims quatre anys hem tingut alguns brots, però els hem pogut assumir sense massa problemes. Algunes de les principals solucions podeu ser assecar i oxigenar les aigües o fins i tot instal·lar espantaocells perquè les aus i els animals

no s'acostin als estanys".

Pel que fa a l'eradicació d'aquesta malaltia, Martí no es massa optimista. "Aquest és un bacteri típic dels aiguamolls i la seva eliminació és molt complicada. No tenim clar com va arribar al parc, però a partir del primer brot les espores tendeixen a escampar-se i és difícil de controlar. El més important és minimitzar els

efectes de cada brot".

Pel que fa a l'activitat al Centre de Recuperació d'aus, l'ornitòleg ens comenta que "continuen entrant ocells ferits per trets de caça, la qual cosa demostra que encara que la cacera no és el principal impacte en la baixada de població d'aus, si que hi té un certa incidència".

La ignorància també provoca pro-

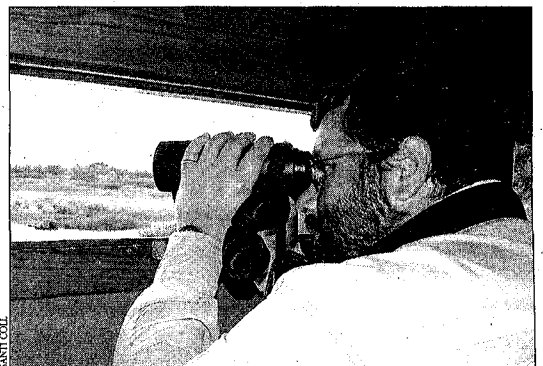
blemes anecdòtics en certes ocasions, "algunes aus crien a terra i no als arbres, però hi ha gent que troba els pollets i pensen que han caigut del niu i el porte" al centre Malauradament aquesta actitud no ajuda als polls sinó que fa tot el contrari, els aparta dels pares i nosaltres hem d'intentar trobar "oves femelles que estiguin criant perquè els adoptin".

Visitants amb interessos ambientals

El públic que visita diàriament el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà és molt variat, i sovint el seu comportament és bo. Jordi Martí explica que "hi ha dos tipus de visitants. Per un costat hi ha els ornitòlegs que venen a veure i a estudiar alguns ocells en concret. En aquest sentit -afegeix- podem afirmar que el turisme ornitològic està creixent: en un sol dia hem arribat a tenir 80 ornitòlegs voltant pel parc. D'altra banda, hi ha gent que li agrada venir a passejar i a veure animals encara que no en coneixen totes les espècies. Per a molts és una manera de desconnectar i passar-ho bé". Justament tot aquest volum de gent que visita el parc periòdicament s'ha convertit en un nou tipus de turisme, sovint de més qualitat i més respectuós amb el medi. "El parc està agafant molt de "om, perquè es dona molta informació i assessorament als

visitants que a més reben aquest servei de forma gratuïta, per aquest motiu hi ha molta gent que repeteix. Tot i això, de cares al futur, ens haurem de plantejar aturar aquest creixement que podria acabar repercutint negativament en els animals del parc".

Una de les recepcionistes del centre d'informació del Cortalet explica que "la gent ens pregunta coses del parc, però també sobre el turisme rural de la comarca i d'altres zones per poder visitar". En clau d'anècdota comenta que algunes persones creuen que el parc és una mena de zoo i demanen si els animals els atacaran o bé s'enfaden perquè no han vist gaires espècies, justament aquest és un dels handicaps del parc, ja que els animals es troben en llibertat i no sempre veus el mateix. Sembla, però, que la majoria dels visitants entenen quina és la filosofia d'un parc natural.

Jordi Martí, ornitòleg del Parc, observant els estanys del Cortalet